

«Θέλω νά 'μαι ἐλεύθερος!»

Στό ἐφημερευῶν νοσοκομεῖο ἀνάμεσα στούς ἀσθενεῖς πού ἔφεραν ἦταν κι ἕνας νέος ναρκομανής. Συνηθισμένο φαινόμενο δυστυχῶς στίς μέρες μας. Τήν ὥρα τῆς ἐξέτασης, ὡστόσο, κάτι ἰδιαίτερο τράβηξε τήν προσοχή τοῦ γιατροῦ. Στήν πλάτη τοῦ νεαροῦ παιδιοῦ ἦταν χαραγμένη μιὰ λέξη: FREEDOM (=ἐλευθερία). Ἐπίσπε συζήτηση μαζί του κι ἔμαθε τήν ἱστορία του: Στά δεκαπέντε του χρόνια θέλησε νά κάνει τήν «ἐπανάστασή του» νά εἶναι ἀνεξάρτητος, ἀδέσμευτος, ἐλεύθερος ἀπ' ὄλους καί ἀπό ὄλα, νά κάνει τή ζωή του ὅπως τοῦ ἀρέσει. Ἡ ἰδέα τῆς ἐλευθερίας τόν μεθοῦσε τόσο, πού δέν δίστασε νά χαραῖξει τά γράμματα αὐτῆς τῆς λέξης πάνω στό ἴδιο του τό σῶμα! Κάπως ἔτσι ξεκίνησε ἡ ἱστορία τῆς «ἀπελευθέρωσης» τοῦ νέου. Ὅμως, λίγα χρόνια μετά, αὐτός πού ὄνειρευόταν νά εἶναι ἐλεύθερος ἀπ' ὄλους καί ἀπό ὄλα ἦταν ἤδη τόσο ἐξαρτημένος...

Τό περιστατικό πού σᾶς διηγήθηκα, παιδιά, εἶναι πραγματικό. Δέν ἀποτελεῖ δυστυχῶς μιὰ μεμονωμένη περίπτωση. Εἶναι μιὰ πανομοιότυπη ἱστορία πολλῶν νεαρῶν παιδιῶν τῆς ἐποχῆς μας, πού πέφτουν στήν ἴδια παγίδα: Διψοῦν γιά ἐλευθερία, γιά ἀνεξαρτησία... ἀλλά παίρνουν λάθος δρόμους.

Τί εἶναι, σ' ἀλήθεια, ἐλευθερία;

Νά κάνω ὅ,τι θέλω, δίχως τίποτε νά λογαριάζω; Θά χαρακτηρί-
ζατε ἐλεύθερο ἕναν ὁδηγό πού δέν σταματᾷ στό κόκκινο φανάρι,
τρέχει μέ τρελές ταχύτητες, κάνει προσπεράσεις πού ἀπαγορεύον-
ται;... Μά ἀφοῦ εἶναι ἐλεύθερος ἄνθρωπος, γιατί νά δεσμεύεται ἀπό
τόσους κανονισμούς;

↳ **Ὅλα μπορῶ νά τά κάνω, ἀλλά δέν εἶναι ὅλα γιά τό καλό
μου,** ἀποκαλύπτει ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ (βλ. Α΄ Κο 6,12).

Εἶναι ἐλεύθερος ὁ ἄνθρωπος νά πίνει μέχρι τά ξημερώματα καί
νά γυρνᾷ μεθυσμένος στό σπίτι του...

Εἶναι ἐλεύθερος ὁ νέος νά μένει ἀτέλειωτες ὥρες κολλημένος
στόν ὑπολογιστή του ἢ στό κινητό του καί νά παραμελεῖ τά διαβά-
σματά του...

Εἶναι ἐλεύθερος ὁ καθένας νά κάνει διάφορες καταχρήσεις: νά
ξενυχτᾷ κάθε βράδυ χάνοντας τόν ὕπνο του, νά τρώει δίχως μέτρο
ὅσπου νά φτάσει στήν παχυσαρκία, νά καταστρέφει μέ τό τσιγάρο
τά πνευμόνια του...

↳ **Ὅλα μπορῶ νά τά κάνω, δίχως ὅμως νά παραβιάζω τήν
ἐλευθερία τῶν ἄλλων·** αὐτό εἶναι βασικό ἀξίωμα γιά μιά ἀρμονική
κοινωνία.

Εἶμαι ἐλεύθερος νά ἀκούω μουσική σέ τόση ἔνταση, πού νά ἐνο-
χλεῖ αὐτούς πού δουλεύουν δίπλα μου;

Εἶμαι ἐλεύθερος νά κάνω τόν ὁποιοδήποτε θόρυβο μέσ στό κα-
ταμεσήμερο ἢ ἀργά τή νύχτα, ἐνῶ οἱ γείτονές μου προσπαθοῦν νά
ἡσυχάσουν καί νά ξεκουραστοῦν;

Εἶμαι ἐλεύθερος νά κλέψω, νά φονέψω, νά χρησιμοποιοῦν βία,
νά συκοφαντήσω, νά ἀδικήσω...;

Ἡ δίχως ὅρια ἐλευθερία, παιδιά, δέν ἀξίζει κἄν νά ὀνομάζεται
ἐλευθερία. Ἔχει ἄλλο ὄνομα: **ἀσυδοσία.**

Κι ἐνῶ ἡ ἐλευθερία εἶναι ὅ,τι ὠραιότερο μπορεῖ νά ἐπιθυμεῖ

Ένας νέος, **ή άσυδοσία είναι ό,τι καταστροφικότερο** καί για τόν ίδιο καί για τούς συνανθρώπους του.

Αυτή τή διάκριση δέν μπόρεσαν νά κάνουν εκείνοι οί νέοι πού αναζητώντας τήν έλευθερία, έδεσαν τελικά τόν έαυτό τους μέ τά χειρότερα δεσμά, μέ τίς πιό δεσμευτικές εξαρτήσεις...

Αυτή τή διάκριση δέν κάνουν κι εκείνοι πού χαρακτηρίζουν «δεσμά» τίς έντολές του Θεού. «Δέν άντέχω τά “όχι” καί τά “μή” του Θεού», άκούς νά λένε. «Θέλω νά είμαι έλεύθερος! Όχι νά κάνω ό,τι λείι τό Ευάγγελιο, αλλά ό,τι άρέσει σέ μένα!».

Κι όμως, όσο κανείς άλλος **ό Θεός σέβεται άπόλυτα τήν έλευθερία μας.**

♦ **Μας έπλασε έλεύθερος.** Ό άνθρωπος δέν διαγράφει σταθερά μία καθορισμένη τροχιά όπως τά άστρα ούτε κινείται ένστικτωδώς όπως τά ζώα. Έλεύθερα άποφασίζει για τίς κινήσεις του, για τίς πράξεις καί τή συμπεριφορά του. Έχει τή δυνατότητα νά κάνει τίς έπιλογές του. Μόνος του διαλέγει άν θά κάνει τό καλό ή τό κακό. Είναι έλεύθερος νά εφαρμόσει ή όχι στή ζωή του τό θέλημα του Θεού.

♦ «Όστις θέλει όπίσω μου έλθειν...», είπε ό Χριστός στους μαθητές του. Δηλαδή «όποιος θέλει νά μέ ακολουθήσει». Έλεύθερους τούς άφησε νά επιλέξουν άν θά μείνουν κοντά του ή όχι. Κανέναν δέν έξαναγκάζει. Κανέναν δέν καταπιέζει. Όλους μας καλεϊ, αλλά κανέναν δέν ύποχρεώνει μέ τή βία νά τηρεϊ τίς έντολές του.

Οί έντολές του όμως δέν άποτελοϋν περιορισμό για τήν έλευθερία μας;

Όχι, παιδιά. **Περιορίζουν τήν άσυδοσία, τά πάθη καί τίς άδυναμίες μας.** Ό,τι είναι καλό για μάς καί για τούς συνανθρώπους μας δέν τό περιορίζουν. Οί έντολές του Θεού μοιάζουν

☆ μέ τόν **«κώδικα όδικής κυκλοφορίας»**, πού είναι άπαραίτητος για νά άποφεϋγονται οί συγκρούσεις μέ τούς συνανθρώπους

☆ μέ τις «**πινακίδες**», πού δείχνουν ποιός εἶναι ὁ δρόμος πού πρέπει νά πάρουμε γιά νά φτάσουμε στόν προορισμό μας.

Δοκιμάστε νά τηρήσετε τις ἐντολές τοῦ Εὐαγγελίου καί θά τό διαπιστώσετε:

Εἶναι ὅλες γιά τό δικό μας καλό καί γιά τό καλό τῶν συνανθρώπων μας.

Ἦχι μόνο δέν στεροῦν τήν ἐλευθερία μας, ἀλλά καί μᾶς ἀπελευθερώνουν ἀπό κακίες πού ἐμᾶς βαραίνουν καί τούς ἄλλους βλάπτουν.

Δέν μᾶς εἶναι πάντα εὐκολο, βέβαια, νά τηροῦμε τις ἐντολές τοῦ Θεοῦ.

Ἦμως αὐτό πού μᾶς δυσκολεύει στήν πραγματικότητα, παιδιά, ξέρετε τί εἶναι; Τό κακό πού κουβαλᾶμε μέσα μας: ὁ ἐγωισμός μας, οἱ ἁμαρτωλές ἐπιθυμίες μας, ἡ ροπή πρὸς τό κακό. Γι' αὐτό χρειάζεται ἀγώνας.

Ποιό καλό ὅμως πετυχαίνεται χωρίς προσπάθεια καί ἀγώνας;

➤ Τί εἶναι πιο εὐκολο, νά διαβάσεις μέ ἐπιμέλεια τά μαθήματά σου ἢ νά τεμπελιάζεις; Ἀλλά τί ἀπό τά δύο θά σοῦ ἐξασφαλίσει τήν ἐπιτυχία στίς ἐξετάσεις;

➤ Δυσκολότερη εἶναι ἡ συστηματική προπόνηση ἀπό τό ἐλεύθερο παιχνίδι. Ἀλλά τί ἀπό τά δύο θά σέ βοηθήσει νά νικήσεις σ' ἕναν ἀθλητικό ἀγώνα;

➤ Εὐκόλα γίνεται μιά ἐπιστημονική ἔρευνα, ἕνα κοινωνικό ἔργο, ἕνα ἔργο τέχνης, ἕνα ταξίδι στό διάστημα;...

Ἦ,τι μεγάλο σ' αὐτή τή ζωή κατακτιέται μέ κόπο καί μέ θυσίες.

Τό νά δουλέψω στόν ἑαυτό μου, νά σμιλέψω τόν χαρακτήρα μου ἔτσι ὥστε νά ἀρέσει στόν Θεό, νά μήν ἐνοχλεῖ τούς συνανθρώπους μου, νά ἀναπαύει καί μένα τόν ἴδιο, ἄκοπα θά γίνει;

Υπάρχει, ωστόσο, ένα μυστικό για να γίνει ή τήρηση τῶν ἐντολῶν ἀνάλαφρη. **Οἱ ἐντολές τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι βαρεῖς**, γράφει ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης στήν Α΄ Ἐπιστολή του (Α΄ Ἰω 5,3). Τί ἐννοεῖ; Πῶς δέν τοῦ φαίνονται βαρεῖς;

★ Ἄς ὑποθέσουμε ὅτι εἶναι καλοκαίρι κι ἔχουμε πάει γιά κολύμπι στή θάλασσα. Στήν ἀμμουδιά βλέπουμε κάποιο παιδί νά προσπαθεῖ μέ πολύ κόπο νά σηκώσει ἕναν κουβά γεμάτο βότσαλα. Βάζει ὅλες τίς δυνάμεις του καί καταφέρνει νά τόν σύρει ὡς τή θάλασσα. Ἐκεῖ μιά εὐχάριστη ἔκπληξη τόν περιμένει: Μέσ στό νερό τῆς θάλασσας ὁ κουβάς τοῦ φαίνεται πλέον πολύ ἐλαφρῦς!

★ Γνωρίζετε πόσο βάρος μπορεῖ νά σηκώσει ἕνας ἀστροναύτης στή σελήνη; Ἐδῶ στή γῆ εἶναι ἀδύνατον νά σηκώσει τόσο βάρος ὁ ἄνθρωπος. Ἐκεῖ πῶς τοῦ φαίνεται ἐλαφρῦς;

Ἡ ἀπάντηση εἶναι ἀπλή: Στή σελήνη, ὅπως καί μέσα στή θάλασσα, λειτουργοῦν διαφορετικά οἱ νόμοι τῆς βαρύτητας.

Οἱ ἐντολές τοῦ Χριστοῦ, πού κάποιες φορές μᾶς φαίνονται βαρεῖς, γίνονται πράγματι ἀνάλαφρες μέσα σέ μιά «θάλασσα», στόν χῶρο μιᾶς «σελήνης». Σέ ποιᾶ θάλασσα, σέ ποιᾶ σελήνη; **Μέσα στόν «ὠκεανό» καί στό «διάστημα» ...τῆς ἀγάπης Του.** Ναι, μέσα στήν ἀτμόσφαιρα τῆς ἀγάπης Του λειτουργοῦν ὅλα διαφορετικά.

Γι' αὐτό οἱ μάρτυρες ἦταν ἔτοιμοι καί τή ζωή τους νά δώσουν γιά τόν Χριστό, ἐπειδή Τόν ἀγαποῦσαν. Δέν λογάριζαν οὔτε τά θηρία οὔτε τούς τροχούς οὔτε τή φωτιά... οὔτε καί τόν θάνατο. Χαρά τους ἦταν ν' ἀζιωθοῦν νά γίνουν **μάρτυρες γιά τόν Χριστό!**

Καί στήν καθημερινή μας ζωή, ὅταν ἀγαποῦμε ἕνα πρόσωπο καί μᾶς ζητήσῃ κάτι, μέ πολλή προθυμία κάνουμε τό πᾶν γιά νά ἱκανοποιήσουμε τήν ἐπιθυμία του, δέν λογαριάζουμε τόν κόπο. Γιά παράδειγμα, μιά μάνα πού ἀπό τήν κούρασή της δέν ἔχει κουράγιο

οὔτε τὴν ποδιά της νά λύσει, ἂν ἀκούσει τὴ φωνὴ τοῦ γιοῦ της πού ἔκτακτα ἐπέστρεψε ἀπὸ τὴν πόλη ὅπου σπουδάζει ἢ ἀπὸ τὸν στρατό, ἀμέσως ἀνασκουμπώνεται. Ποῦ βρίσκει τὴ δύναμη αὐτὴ ἢ τόσο κουρασμένη νά μαγειρέψει τὸ ἀγαπημένο του φαγητό, νά τοῦ κάνει γλυκό, νά ἐτοιμάσει πίτα γιὰ νά πάρει μαζί του...; Νίκησε τὴν κούρασή της ἢ ἀγάπη.

Κι ἐμεῖς, παιδιά, ὅσο περισσότερο θὰ ἀγαποῦμε τὸν Χριστό, τόσο πιο χαρούμενα θὰ ἀγωνιζόμαστε νά κάνουμε τὸ θέλημά του, τόσο πιο ἀνάλαφρο θὰ μᾶς φαίνεται. **Θὰ νιώθουμε τίς ἐντολές του σὰν τὰ φτερά πού μᾶς τὰ χάρισε γιὰ νά πετοῦμε ἐλεύθεροι ψηλά.** Βαραίνουν τὸν ἀετὸ τὰ δυὸ μεγάλα του φτερά; Χάρη σ' αὐτὰ σχίζει τὰ αἰθέρια!

(Προτεινόμενο τραγούδι ἀπὸ «Πνευματικὲς Ὠδὲς Β΄»: «Τὸ πρῶτο πέταγμα», σ. 88, βλ. CD μέ ὑλικό).

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Παρουσίαση τοῦ θέματος μέ προβολή.
2. Τραγούδι σέ προβολή.
3. Κρυπτόλεξο.
4. Ἐνθύμιο.